

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XV.
Február
2012

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 2

Korupcie, škandály...

V posledných dňoch sú naše médiá plné správ o gorile. Nechcú tým však vzbudiť záujem o najväčšieho žijúceho primáta, ale podávajú správy o najväčšej korupčnej afére v Slovenskej republike od čias jej vzniku. Žiaľ, ak sledujeme správy, korupcia a škandály nie sú čímsi ojedinelým, ale práve naopak. Dalo by sa povedať, že sú súčasťou priam každodenného života. Čím to je, keď veľká väčšina obyvateľov sa hlási ku kresťanskej viere?

Pri správach o miliónových krádežiach a podvodoch mnohých pochytí spravodlivý hnev a pýtajú sa, ako je to možné. Ale každý z nás by sa mal najprv zamyslieť sám nad sebou. „*Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň*“. Som ja sám skutočne

spravodlivý? Nerobím to isté, len v malom? Nerobil by som to isté, alebo ešte horšie, keby som bol na ich mieste? Je to totiž aj príležitosť, ktorá robí zlodēja. A Božie slovo nám jasne hovorí: „*Kto je nepoctivý v malom, je nepoctivý aj vo veľkom*“.

Všetci iste túžime po zmene, po náprave, po spravodlivej politike, po bezúhonných politikoch, po ministroch, ktorí by skutočne slúžili. Môžeme sa za to modliť, ale nie je v našej moci uskutočniť túto zmenu. Čo však môžeme, je meniť seba a tým postupne meniť aj naše okolie, teda byť poctiví a spravodliví aj v tom najmenšom. „*Kto je verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom*“.

Peter Škultéty

Čriepky z histórie Zvončína

Dobrovoľný hasičský zbor vo Zvončine

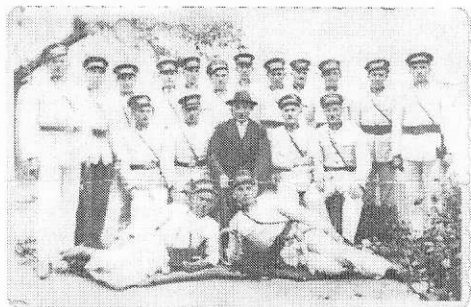
Dobrovoľný hasičský zbor pod názvom **Ohnohasičský spolok** vo Zvončine vznikol 13. mája 1926. Predsedom bol Štefan Císar ml., miestopredsedom František Císar, jednatelom Anton Čavojský a pokladníkom Imrich Čavojský. Spolok mal 25 členov. V roku 1936 bol predsedom dobrovoľného hasičského zboru **Vendelín Rybár**, miestopredsedom Michal Šajmír a jednatelom Anton Čavojský. Aj vtedy mal spolok 25 členov. Na dobrovoľný ohnohasičský spolok sa vytvorila ohnohasičská základina, kde sa uložili hotové peniaze aj cenné papiere. Na podporu dobrovoľného hasičského zboru sa v roku 1926 určilo vyberanie príspevku od majiteľa domu s jednou izbou 2 Kč a s dvomi izbami 4 Kč. V roku sa príspevok zvýšil, keď navyše pribudli domy s 3 izbami od ktorých sa vyberalo 8 Kč. Zároveň ohnohasičskej základine sa uložilo 767 Kč 90 hl. V roku 1938 obec zakúpila pre hasičov 11 rovnošiat, pretože doterajšia hasičská rovnošata už nevyhovovala. Ďalším veliteľom Dobrovoľného hasičského zboru bol Vendelín Kosnáč. V 60-tych rokoch bol

veliteľom a inštruktorom dobrovoľníkov hasičského zboru Štefan Miklošovič. V roku 1965 však DHZ prestal existovať, no v roku 1975 sa jeho činnosť obnovila. Predsedom DHZ sa stal Jozef Lančarič, tajomníkom Jozef Surový a veliteľom a inštruktorom Štefan Miklošovič. DHZ malo 25 členov. Pre požiarne účely bol zakúpený GAZ 69A, ktorí si členovia DHZ kúpili z vlastných peňazí. Krátky čas chodievali aj na súťaže. Nakoniec v roku 1980 DHZ vo Zvončine zakončil svoju činnosť. Keďže okrem ochrany pred požiarimi, hasenia a likvidácie požiarov bola potrebná aj pomoc zraneným. Na tento účel od roku 1921 bola v spolupráci s Československým červeným krížom a dobrovoľnými hasičskými zbormi vytvorená samaritánska organizácia, ktorá pôsobila aj v najodľahlejších dedinách, kde pôsobil hasičský zbor. ČSČK usporiadal základné samaritánske kurzy pre samaritánov – hasičov, nehasičov – členov Červeného kríža a pod. Tieto kurzy obsahovali teoretické i praktické časti v trvaní 48 hodín. Na záver kurzu samaritáni skladali skúšky a sľub. Po zložení skúšok dostali absolventi samaritánske vysvedčenie a legitimáciu, ktoré ich oprávňovali

Obr.: Spoločná fotografia účastníkov samaritánskeho zjazdu v Suchej nad Parnou, 15. február 1927

k vykonaniu prvej pomoci pri úrazoch a náhlých ochoreniach. Samaritáni a samaritánky používali v službe hasičský rovnokroj a ako odznak nosili na ľavom rukáve bielu pásku s červeným krížom. Povinnosťou každého hasičského zboru bolo, aby zorganizoval zo svojich dobrovoľne prihlásených členov najmenej jednu samaritánsku stráž podľa možnosti s tromi „bratmi“ a dvomi „sestrami“. Od 1. júna 1950 sa od dobrovoľného hasičstva samaritánska služba vyčlenila (bola zrušená) a prešla pod ČSČK. Vo Zvončine sa samaritánsky kurz poriadal 7. januára 1927. Prihlásili sa naň 2 ženy a 5 mužov. Mária a Otília Kadlečíková, František Císar, Štefan Císar, Ján Miklošovič, František Šajmír a Michal Surový. Kurz sa konal 6 hod. týždenne a ukončil sa skúškou v centrách: 14. 2. v Dolnej Krupej, 15. 2. v Suchej nad Parnou a 16. 2. v Cíferi. Miestna čata sa prihlásila na skúšku v Suchej nad Parnou. Na samaritánskom zjazde v Suchej nad Parnou 15. februára 1927 sa zúčastnili samaritáni okolitých obcí. Na zjazde bola zriadená skúška, na ktorej okrem Štefana Císara, ktorý sa na nej nezúčastnil, všetci prešli. Po skúške urobili sľub a boli im vydané vysvedčenia a legitimácia. Tým boli oprávnení poskytovať prvú predlekársku pomoc. Posledným známym hasičom – samaritánom vo Zvončine bol Ján Miklošovič.

Obr.: Dobrovoľný hasičský zbor vo Zvončine z medzivojnového obdobia

Zdroj:

- Kronika, ľudová škola v Zvončine 1925 – 1948. s. 20. ŠOKA Trnava.
- Obvodný notársky úrad Suchá nad Parnou. Evidencia o spolkoch, 1931 – 1948. ŠOKA Trnava.
- Spomienky Jozefa Surového.
- Zápisnice Obvodného notárskeho úradu v Suchej nad Parnou z rokov 1913 – 1931. ŠOKA Trnava.
- Zápisnice Obvodného notárskeho úradu v Suchej nad Parnou z rokov 1932 – 1948. ŠOKA Trnava.
- DVOŘÁČEK, D.: Samaritství v hasičských jednotkách *vznešená idea hasičsko-samaritánská Část druhá*. In: firehistory.ihasici.cz
- Foto: zo súkromnej zbierky a od Vladimíra Kosnáča.

Zostavil: Viktor Mišuth CSsR

Po stopách trnavskej posádky

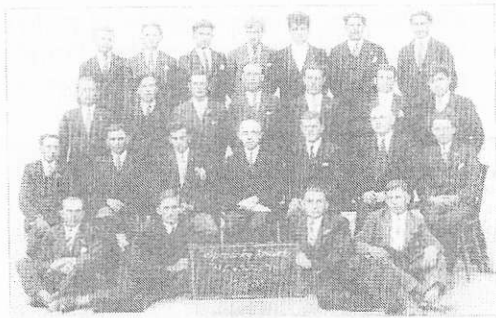
Motto: „Tichá noc, tmavá noc krásna je, na horách partizán bojuje...“

Slovenský zväz protifašistických bojovníkov poriadal zájazd účastníkov na bolestné spomienky svojich blízkych, ktorí padli počas II. Svetovej vojny. S búšiacimi srdcami navštívili cintorín v Horných Hámroch. Na pomníku sa dotýkali rukami mena a priezviska člena svojej rodiny. Tu fašisti postrieľali partizánov deň pred oslobodením. Mnohých zastrelili v koncentračnom tábore pár dní pred oslobodením. Trasa pokračovala do Banskej Bystrice. V Múzeu SNP spoznali miesta našich národných dejín. Speváčky z Dolnej Krupej cestou domov v autobuse spievali: Tichá noc, tmavá noc krásna je, na horách partizán bojuje. Mesiačik ten celú noc nejde spať, s partizánom musí stráž držať... Pieseň sa rozletela celým autobusom, po nej ďalšia a ďalšia. V myšlienkach na detstvo a žitie spomínala naša občianka

pani Rozália Vargová – rodená Lukáčová. Jej otec Michal Lukáč, ako vojak, bol účastníkom bojov na Slovensku a v Nemecku. Mária Pribilová rod. Lukáčová poskytla podrobnejšie informácie a dokumenty, ktoré doposiaľ získala, potláčala v sebe a veľmi ju trápia...

Náš otec pochádzal zo Suchej nad Parnou, volal sa Michal Lukáč. Narodil sa 22. 4. 1909. Mal troch súrodencov. Keď mal štyri roky, osirel. Jeho otec Ján Lukáč padol v I. svetovej vojne v Taliansku, takže moja babka vychovali deti sama. Podľa spomienok príbuzných, známych a našej mamičky bol náš otec pracovitý, láskavý, dobrý, spoločenský, veď hral aj v dychovke v obci a spieval v mužskom speváckom zbere. Oženil sa s našou mamičkou Annou rod. Janišovou, tiež zo Suchej nad Parnou. Narodili sa im tri deti: Leonard – 3. 12. 1936 – žije v Suchej nad Parnou, Rozália – 13. 10. 1939 – žije v Suchej nad Parnou, Mária – 5. 11. 1942 – žije v Třeboni. Otec pracoval ako robotník na železničnej stanici v Trnave, kde je umiestnená pamätná tabuľa. Mamička spomínala, že na Slovensku bola mobilizácia v lete r. 1944. Otec narukoval do kasární v Trnave (na zvončanské hody). Po vypuknutí SNP bola Vojenská posádka v Trnave jediná, ktorá sa k povstalcovi pridala. Často mi mamička v detstve spomínala, že chodila so mnou na preväz do nemocnice v Trnave (zápal stredoušia). Cestou autobusom domov sa dozvedela, že vojaci sú na stanici vo vagónoch a budú odvezení do povstania. Utekala so mnou na železničnú stanicu (mala som ani nie 2 roky). To bolo posledný krát, čo nás dve otec videl. Vraj som mu mávala. Bolo to v auguste. Písal nám listy, aj len lístky. Najprv zo Slovenska. Po potlačení povstania zbytok po-

vstalcov Nemci zajali a odvliekli do zajateckých táborov v Nemecku. V listoch, ktoré posielal mamičke spomínal, že bol v Nemecku na troch miestach. Vo februári boli vojaci veľmi nedočkaví, čakali na koniec vojny. Pracovali v mestečku Eschershausen, blízko Hanovera, na železničnej stanici, nosili do vagónov polená dreva. Pri nálete oslobodzovacích lietadiel 19. februára 1944 bol otec zasiahnutý a na mieste zomrel. Za necelé tri mesiace bol skutočne koniec vojny. V Suchej nad Parnou má čestné miesto na Pomníku padlých II. Svetovej vojny pri kostole, ktorý venovali jemu a ďalším padlým kamarátom dychovej hudby, s ktorými otec hrával (autor pomníka je známy sochár Koniarek, jeho meno nesie galéria v Trnave). K Pomníku padlých I. a II. Svetovej vojny nás mamička vodila uctiť si pamiatku otca a starého otca. Tu sme ako deti často plakali. S radosťou sme zapalovali sviečky, ktoré žiarili, naše detské očka smútili. Veľmi ma potešila fotografia v knihe k 750. výročiu „Suchá nad Parnou 1251-2001“, kde sme otca spoznali ako člena mužského speváckeho zboru.

Obr.: Fotografia mužského speváckeho zboru v r. 1933 z knihy Suchá nad Parnou 1251-2001.

Ranilo ma na srdci pozerat' sa pred pár rokmi na pustnuci parčík, vytlčené foto-

grafie vojakov, včetně otca i dedka. Podľa doma uchovaných fotografií sme dali urobiť nové a vyplnili sme prázdne miesta pri ich menách (pôvodné, ale neúplné črepy mám na pamiatku schované). V Nemecku na mieste odpočinku nášho otca som bola v roku 1995 s manželom presne po 50 rokoch od jeho smrti (srdce mi trhlo od žiaľu). Priniesli sme mu veniec s trikolórou a hrst' zeme z hrobu mamičky. Späť dostala mamička hrst' zeme z jeho hrobu.

Dcéra Mária Pribilová rod. Lukáčová

Som šťastná, že Mária so svojím manželom kráča životom ruka v ruku. Má životného partnera, s ktorým si rozumie, je spokojná v rodine. Každoročne pricestuje s manželom do rodnej dediny. Vždy spolu chodia na prechádzky do Ružovej doliny, kde rodina Lukáčová bývala. Tu prežívala detstvo, radovánky, oázu ticha, sánkovanie a lyžovanie dolu kopcami. Nezabudnú ani na zákutia Vlčej doliny, Nových vinohradov až k priehrade, ani na háj, na ktorý máme pekné spomienky ako žiaci základnej školy. Veď naša obec je krásna. Každých päť rokov máme stretnutia do rána bieleho, spoločné rozhovory sú stále nedokončené, na pokračovanie. Zamyslenie nad osudom otca troch osirelých detí je veľmi smutné. Detom chýbala otcova láska, pohladenie, potešenie, pochopenie, usmernenie... prebýjali sa životom, hľadali si svoje miesto. Do školy chodili, pracovali, založili si všetci traja rodiny, majú svoje deti aj vnúčatá. Vzájomne si pomáhajú, navštevujú sa, teraz sa už tešia z úspechov svojich vnúchat. Na oboch svojich rodičov s láskou spomínajú. Rodina je o tom vzácnom, krásnom: úcta, pomoc, pochopenie.

Kronikárka

Trojkráľový koncert

Stalo sa už peknou tradíciou v našej farnosti, že si vianočné obdobie obohacujeme usporiadaním umeleckého hudobného predstavenia.

Tohto roku prijali pozvanie nášho pána farrára Petra Škultétyho na koncertné vystúpenie, ktoré sa konalo na sviatok Zjavenia Pána - 6. januára vo farskom kostole sv. Martina z Tours v Suchej nad Parnou, jeho rodáci z Vajnôr – Spevácky zbor Jána Pavla II. Toto umelecké teleso vzniklo v roku 1990 po prvej návšteve pápeža Jána Pavla II. na Slovensku na Vajnorskom letisku. Hlboko do srdca sa vryli mnohým návštevníkom jeho slová na záver homílie: „Zachovajte si svoje vzácne slovenské tradície a svoje dedičstvo viery“. K repertoáru zboru patria sakrálna, národné i ľudové piesne, vianočné koledy v úpravách domácich i európskych autorov a tiež náročné koncertné skladby. Zbor účinkuje vo farskom kostole vo Vajnôrach najmä počas sviatkov, ale aj koncertne doma a v iných mestách Slovenska

i v zahraničí, napr.: v Poľsku, Nemecku, Rakúsku, Taliansku, Čechách. Nahrал viacere CD a DVD albumy z vlastných produkcií. Medzi nimi i hudobný album slovenských sakrálnych, národných a ľudových piesní v latinčine pod názvom Resonantia Tatrae. Do latinčiny ich preložil Don Anton Muránsky. Nahrávku zabezpečil maltézske rytier - otec Ján Košiar. V súvislosti s prezentáciou tohto albumu zbor usporiadal v Ríme dva koncerty a získal cenu Premio Musicisti Giovanni Paulo II. udelenú v roku 2009 organizáciou Hudobníci bez hraníc - misionári hudby Jána Pavla II. So zborom často hosťovsky účinkujú i operný spevák Martin Babjak a členka zboru opery SND Katarína Kubovičová-Sroková, ktorí sú takisto obyvateľmi Vajnôr, ale v neposlednej miere aj niektorí speváci zo Speváckeho zboru mesta Bratislavy. Mnohí naši farníci si iste spomenú, že Spevácky zbor Jána Pavla II. bol pre nás už známym hosťom, ktorý účinkoval v Suchej nad Parnou v rokoch 1996 a 2003 pod dirigentskou taktovkou jeho zakladateľa Ondreja Dema. V úvode tohtoročného koncertu predniesol domáci Suchovský spevácky zbor pod vedením jeho dirigentky Aleny Baranovičovej niekoľko vianočných kolied v zborových úpravách. Po ňom nasledovalo vystúpenie Speváckeho zboru Jána Pavla II. Hostia si pre nás pripravili program, ktorý bol zostavený prevažne z úprav vianočných kolied a niekoľkých sakrálnych skladieb. Nechýbala krásna skladba Césara Francka: Panis Angelicus, v ktorej sa sólisticky predstavila Hilda Mixtajová za organového doprovodu Martina Gunára. Toto spevácke teleso účinkovalo pod vedením jeho dirigenta Vladimíra Zajica. V hre na elektrickom organe sa vystriedali Hilda Mixta-

jová a Martin Gunár. Krásny dojem z odprezentovanej hudby umocnilo aj zloženie zboru. Ako je známe, v amatérskych miešaných spevokoloch často chýbajú mužské hlasy v počte oproti ženám. Spevácky zbor Jána Pavla II. sa nám predstavil so silnou mužskou zložkou, čím bolo jeho spevácke vystúpenie pre poslucháčov ešte atraktívnejšou hudobnou lahôdkou. Záver koncertu patrilo Tichej noci, ktorú spoločne zaspievali nielen všetci účinkujúci, ale aj početné publikum, ktoré počas koncertu nešetrilo vreľým potleskom. Toto sviatočné popoludnie pokračovalo posedením všetkých účinkujúcich na fare, na ktoré prijala pozvanie i pani starostka Daniela Balážová. Pri rozlúčke sme si povedali, že naše stretnutie nebolo posledné. Za toto podujatie patrí srdečné poďakovanie všetkým jeho organizátorom – najmä Farskému úradu v Suchej nad Parnou ako i všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k jeho uskutočneniu. Zostávajú v nás pekné spomienky na vydarené sviatočné vianočné popoludnie.

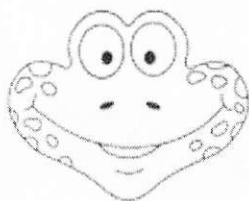
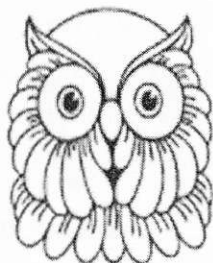
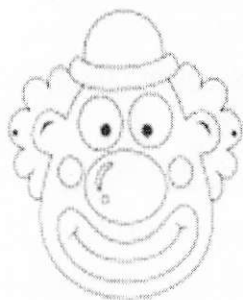
Alena Baranovičová

Ahojte kamaráti!!!

Aj vy sa už tešíte na karneval? No ja teda veľmi, viete akú mám suprovú masku? Určite ma nikto v nej nespozná, no veď o to práve ide, preto ju nemôžem ani prezradiť. Ak by ste nemali žiadny nápad ponúkam vám pár typov čím by ste mohli byť, ale najprv si musíte masku nakresliť na výkres a vyfarbiť alebo oblepiť farebným papierom.

No nie sú pekné?

Keďže je čas zábavy poviem vám aj niekoľko vtipov na pobavenie.

Dve blchy vychádzajú z reštaurácie.

- Tak čo, - pýta sa jedna, - pôjdeme pešo alebo si stopneme psa?

- Otecko, kto je kaskadér? - pýta sa Jožko.

- To je človek, čo ťa zastúpi v nebezpečných situáciách.

- A ako sa dá objednať taký kaskadér?

- Načo by ti bol?

- Chcel by som, aby priniesol domov moje vysvedčenie.

- Čo si myslíš, chudne sa od plávania?

- Neviem, ale pochybujem. Pozri sa na veľrybu

Prajem vám príjemnú zábavu, váš smajlík Matko.

Farské oznamy

Bohoslužby na február

rozpis je orientačný, rozhodujúce sú nedeľné farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. februára - Obetovanie Pána - Hromnice

16.30 - Zvončín

18.00 - Suchá

5. februára - 5. nedeľa v cezročnom období

17.00 - Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

12. februára - 6. nedeľa v cezročnom období

17.00 - Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

19. februára - 7. nedeľa v cezročnom období

17.00 - Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

26. februára - 1. pôstna nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

adorácia

V Suchej vo štvrtok po sv. omši do 19.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou

litánie

V Suchej v nedeľu popoludní o 14.15, prvú nedeľu v mesiaci po farskej sv. omši

popolec

Na Popolcovú stredú pri sv. omši o 18.00 v Suchej.

krížová cesta

V Suchej v piatok pred sv. omšou (17.25) a v nedeľu popoludní 14.15 miesto litánií.

február 2012
cezročné a pôstne obdobie

St	1	Tryfón, mučeník
Št	2	Obetovanie Pána - Hromnice
Pi	3	Blažej, biskup, mučeník
So	4	Veronika
Ne	5	5. nedeľa v cezročnom období
Po	6	Pavol Miki a spoločníci mučeníci
Ut	7	Maxim, biskup
St	8	Hieronym Emiliani, rehoľník
Št	9	Apolónia, mučienička
Pi	10	Školastika, panna
So	11	Panna Mária Lurdská
Ne	12	6. nedeľa v cezročnom období
Po	13	Benignus, kňaz, mučeník
Ut	14	Cyril a Metod, spolupatróni Európy
St	15	Faustín a Jovita, mučeníci
Št	16	Juliana, panna, mučienička
Pi	17	Alexej a spoločníci
So	18	Bernadeta Soubirousová, panna
Ne	19	7. nedeľa v cezročnom období
Po	20	Eleuter, biskup
Ut	21	Peter Damiáni, biskup, učiteľ Cirkvi
St	22	Popolcová streda
Št	23	Polykarp, biskup, mučeník
Pi	24	Modest, biskup
So	25	Valburga, opátka
Ne	26	1. pôstna nedeľa
Po	27	Gabriel Possenti, akolyta
Ut	28	Roman, opát
Ut	29	Hilár, pápež (Kántry)

Keby nás Boh nenechal trpieť, prešli by sme životom a nič by sme nepochopili.

Carlo Carretto

Výročia, pripravované akcie

11.2. – 20. svetový deň chorých

11.-12.2. – farský ping-pongový turnaj

18.2. – pochovávanie basy

26.2. – jarná zbierka na charitu

január v našej farnosti

pokrstení:

* 25. 12. 2011 Adrian Jakubčík, Suchá

* 3. 1. 2012 Sofia Frintová, Suchá

sviatosť manželstva uzavreli:

7.1. Dušan Gajarský a Kvetoslava Vykydalová

14.1. Tomáš Pátek a Mária Polakovičová

Úmysly Apoštolátu modlitby na február 2012

• **Všeobecný:** Aby všetci ľudia mali prístup k vode a iným prírodným zdrojom, ktoré sú nevyhnutné pre každodenný život.

• **Misijný:** Aby Pán podporoval úsilie zdravotníckych pracovníkov, ktorí pomáhajú chorým a starším v najchudobnejších oblastiach sveta.

• **Úmysel KBS:** Aby Cirkev vytrvalo hlásala Božie slovo v dnešnom svete.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu v mesiaci s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty, administrátor grafický editor: Daniela Martinkovičová náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98 Registrácia MK SR, č. 1/2001 ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok